

דיני ממונות בשלשה פרק ראשון סנהדרין ד.

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

יש אם למקרא. בחר קרייה אולינן דהיא עיקר: הו דאמרן. ירשעון קרינן: אקרא אזי. יכולני לקרות וטמאה שבעים כדמיה (ויקרא יב) דהא לא כתיב שבועיים מנא: עמא בזר. שבעת ימים: וטיהר. שלשים ושלשת ימים: וטימא בנקבה. לשבועיים ט: וטיהר. ששים יום ושת ימים: כפלים. וטומאה יולדת זכר שבעה הלכך דנקבה שבועיים: כל הניסבין. עולה ושלמים ואשם הטעוין שתי מתנות שהן ד' שנתנס במתנה אחת: כיפר דכתיב ודם זבחין ישפך. שפיכה אחת במשמע: קרנות קרנה קרנה. (ויקרא ד) בחטאת של מוצח החיזון כתיב בשעיר דנשיא כתיב קרנת חסר ונכבשה דיחיד כתיב (ס) קרנות מלא בשעיר: דיחיד כתיב (ס) קרנת חסר. אבל הניך דפר כהן משיח והעלם דבר במוצח הפנימי כתיב (ס) והתם כולהו מודו דמתנה אחת מעבכת בזן וז"ש אזי בחר קרייה: ואימא. לז"ה כולהו למאנה דהא כולהו מנאי למכתב למאנה ועיכוז דחדא מנא להו אימא אע"י שלא נתן כלום כיפר: כדרי. בלא כלום: ששים. דפנות של סוכה: כהלכתן. שלמות: אפילו טפת. ברוס ט טפחים: למסורה. שנמסרה כתיבתו לכתבו חסירה: אטאי הלכתא. דאמרין התם [סוכה ה'] מחיות הלמ"מ ומוקמין לה לגרוע לדופן אטאי: נפשו. היינו דס דליקרי נפש: רביעית: היא שיעור חיותו של אדם ובלא"ה לא איקרי מת עד שיהא זו שיעור מיתה: שתי נפשות. משמע משני ז"א וכתב מת כדי מיתה היינו רביעית: ורננן. פליגי עליה ואמרי עד שיהא השיעור מתאס אחד דנפשת חסר כתיב: בחלל אמו יכול נתנב. אמו אלב בנקב מותר לנשול:

אמרת

א"ר יצחק בר^ט (י"ס)
 י יהודה בן רועץ ובית
 יא כולו סבירא להו
 יא דאמרן ור' יהודה בן
 ילמידים את ר' יהודה
 ישבעים יכול תהא
 יבעים אמר להן מימא
 יוטיהר בנקבה מה
 יכפלים אף כשמימא
 ילאחר שיציאו יציא
 ילהן אי אתם זקוקים
 ייש אם למקרא ב"ש
 יכל הניתנין על מזבח
 יאחת כיפר^ט (שנאמר
 יבחטאת שתי מחנות
 יאף בחטאת שנתנן
 יואמר רב הונא מ"ט
 יקרנות הרי כאן שש
 יעכב ובית הלל אומרים
 י כאן ארבע ג' למצוה
 יכולו למצוה כפרה
 י"ש^י דתניא^י שתיים
 יפילו טפח ר"ש אומר
 ית אפילו טפח במאי
 יש אם למסורת ור"ש
 ירבנן סברי יש אם
 יבת בסוכות הרי כאן
 יגופיה פשו להו תלת
 ילשלישית ואוקימא
 יש דל חד קרא לגופיה
 יאמפת ר"ע דתניא^י ר"ע
 יבאהל שנאמר^י על כל
 ית כתיב מתקוף לה רב
 יבחלב אמו יכול בחלב
 יאמר

ורבנן ירשיען כתיב. ^ט וישנן כתיב דפרק כמה דהמה (שם ד) (ה) אפי' רבי מודה משום דקרא מוכח דפנחס לא חטא שיתקו הכתוב: **כולהו סבירא להו יי אב למקרא.** הא דלא חשיב הכא רבי יוחנן בן זרובא דמסכת סוכה פרק לולב וערבה (דף מה:) דלמרא חריות של דקליט היו מצינו ומפרש בגמרא משום דכתיב כפות אחת ללולב ואחת (לערבה) למנחה ורבנן מפרשי' כפת כתיב משום דרבי לוי מפרש התם טעמא אחרינא וגמרא דדוקא הכא שמקרא ומסורת מוכחי אהדיי אית להו יי אס למקרא אלל היכא דלא מנכשו אהדדי דרשי תרומיהו דהא רבי ורבי עקיבא ור' שמעון דסברי הכא יי אס למקרא מחייבין דפרק ספק אלל (ברכות דף י"ז) וזפרק דס שמיטה (שם דף כב:) דחתיכה אחת ספק של חלב ספק של שומן אשם תלוי משום דמנות כתיב אללא היינו משום דקרא ומסורת דהתם לא מנכשי אהדדי ואפשר לקיים שניהם שזא המקרא דמנות קרינן לחייב אשני מנות דהיינו ז' חתיכות והמסורת זא לחייב על כל מנזה אחת וזפרק כל שעה (פסח' דף לו. וס) נמי דריש ר"ע גבי לחם עוני מקרא ומסורת וזפרק לולב הגזול (סוכה דף לז:) תנא נמי ר"ע אומר כשם שלולב אחד כו' ומפרש בגמרא ^ט לולב אחד משום דכתיב כפת וכן ר"ש דריש זפ"ק דקדושין (דף יט:) גבי צבדו דהא מקרא ומסורת ומיחי קשה מר' עקיבא דלא דריש התם אללא מקרא לחוד ואמאי ^ט לא דריש התם תרומיהו כמו גבי לחם עוני וע"ק דמסקינן דפרק קמא דסוכה (דף ו:) לחד ליטנא דכ"ע רבי שמעון ורבנן יי אס למסורת וזפרק כיזל לולב (פסח' דף פא:) גבי צבית אחד יטלן קסדי' יי אס למקרא וע"ק דז"ק דסוכה (דף טז:) פסלינן לכ"ע סוכה תחת סוכה מדכתיב צבית ולא אמרינן יי אס למקרא: **אקרא אני שבועים.** ה"מ לשנויי דממשיי זפ" צ"ס (זבחים

עין משפט
נר מצוה

בד א ב מיי פ"ב מהל' פסולי מוקדשין הלכה א':

בה ג מיי פ"ד מהל' סוכה הלכה ב סמג עשין מג טוש"ע א"ח ס' תרל סעיף ב':

בו ד מיי פ"ד מהלכות טומאת מת הל' א':

תורה אור השלם

1. ואם נקבה תלד וקמאה שבעים בנדהא וששים יום וששת ימים תשב על דמך טהרה: ויקרא ה' ב' **ויקרא ה'**
2. וקעשית עלתך הבשר והדם על מזבח ה' אלהיך וזבחך ישפר על מזבח ה' אלהיך והבשר תאכל: דברים כינו **ויקרא ה'**
3. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו וישם על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפר אל יסוד מזבח העלה: **ויקרא ה'**
4. וקח הכהן מדם הצבעה וישם על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפר אל יסוד מזבח העלה: **ויקרא ה'**
5. ולקח הכהן מדם החטאת באצבעו וישם על קרנת מזבח העלה ואת דמו ישפר אל יסוד מזבח העלה: **ויקרא ה'**
6. ויקרא ה' דל ב' **ויקרא ה'**
7. בסבת תשבוע שבועת ימים ישוב פסבתי: למען ידעו רחמיכם: ישראל השבתי את בני מאריך מפרים אני יי אלהיכם: **ויקרא ה'**
8. ועל כל נפש מלא מים לאבוי לאמור לא ישמא: ויקרא כא יא **ויקרא כא**
9. ראשית בכורי אדמתך תביא בית ה' אלהיך לא תבשל גדי חלב אמור: **ויקרא כא**
10. שבות כי טי **ויקרא כא**

רבינו חננאל

[illegible]